

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. spalio 23 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo — Bendra užsienio ir saugumo politika — Iranui taikomos ribojamosios priemonės siekiant užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimui — Lėšų išaldymas — Ieškinio pareiškimo terminas — Vėlavimas — Nepriimtinumai — Reikalavimas atlyginti žalą — Nepriimtumas“

Byloje T-552/13

Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock), įsteigta Teherane (Iranas), atstovaujama advokato K. Kleinschmidt,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą M. Bishop ir J.-P. Hix,

atsakovę,

dėl, pirma, prašymo panaikinti 2011 m. gruodžio 1 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1245/2011, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 319, p. 11), ir 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 (OL L 88, p. 1), tiek, kiek šie reglamentai susiję su ieškove ir, antra, dėl prašymo atlyginti žalą

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kuri sudaro pirmininkė M. E. Martins Ribeiro, teisėjai S. Gervasoni ir L. Madise (pranešėjas),

posėdžio sekretorius L. Grzegorzcyk, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. kovo 11 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 Ši byla susijusi su ribojamosiomis priemonėmis, nustatytomis siekiant paveikti Irano Islamo Respubliką, kad ji nutrauktų branduolinę veiklą, keliančią branduolinių ginklų platinimo riziką, ir branduolinių ginklų tiekimo sistemų kūrimo veiklą.
- 2 Ieškovė *Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock)* yra Irane įsteigta bendrovė, vykdanči gamybos, tyrimų ir paslaugų teikimo veiklą dujų, naftos chemijos ir bendrai energijos sektoriuose. Konkrečiai kalbant, ji gamina ir parduoda turbinas ir turbokompresorius, naudojamus dujų ir naftos chemijos sektoriuose.
- 3 2010 m. liepos 26 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė Sprendimą 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP (OL L 195, p. 39). Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad iššaldomi šio sprendimo I ir II prieduose pateiktuose sąrašuose nurodytų asmenų ir subjektų lėšos ir ekonominiai ištekliai.
- 4 Priėmusi Sprendimą 2010/413, 2010 m. spalio 25 d. Taryba priėmė Reglamentą (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 423/2007 (OL L 281, p. 1). Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalies a punkte numatyta, kad iššaldomos šio reglamento VIII priede išvardytų asmenų, subjektų ir organizacijų lėšos ir ekonominiai ištekliai.
- 5 2011 m. gruodžio 1 d. Taryba priėmė Sprendimą 2011/783/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413/ (OL L 319, p. 71) ir kuriuo Sprendimo 2010/413 II priede išvardytų asmenų ir subjektų sąrašas papildytas ieškovės pavadinimu.
- 6 Tą pačią dieną Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1245/2011, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 (OL L 319, p. 11); juo Reglamento Nr. 961/2010 VIII priede pateiktas sąrašas papildytas ieškovės pavadinimu.
- 7 Sprendime 2011/783 ir Įgyvendinimo reglamente Nr. 1245/2011 Taryba taip motyvavo ieškovės lėšų ir ekonominių išteklių išaldymą:

„Susijusi su į ES sąrašą įtraukta bendrove *Sakhte Turbopomp va Kompresor* (SATAK) (dar žinoma kaip *Turbo Compressor Manufacturer, TCMFG*).“
- 8 2011 m. gruodžio 2 d. Taryba *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą asmenims ir subjektams, kuriems taikomi Tarybos sprendimo 2010/413 19 straipsnio 1 dalies b [punktas] ir 20 straipsnio 1 dalies b [punktas] (II priedas) ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 punktas (VIII priedas) (OL C 351, p. 15, toliau – 2011 m. gruodžio 2 d. pranešimas), t. y. jų redakcijos pagal atitinkamai Sprendimą 2011/783 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 1245/2011. Šiame pranešime Taryba, nurodžiusi atitinkamus aktus, susijusius su kiekvieno sprendimo įtraukti į sąrašą motyvais, be kita ko, patikslino, kad nusprendė į sąrašą įtraukti Sprendimo 2010/413 II priede ir Reglamento Nr. 961/2010 VIII priede pateikiamuose sąrašuose nurodytus asmenis ir subjektus. Be to, Taryba atkreipė atitinkamų asmenų ir subjektų dėmesį į galimybę ginčyti šiuos aktus Bendrajame Teisme SESV 275 straipsnio antroje pastraipoje ir 263 straipsnio ketvirtoje ir šeštoje pastraipose nurodytomis sąlygomis.

- 9 2011 m. gruodžio 5 d. raštu (toliau – 2011 m. gruodžio 5 d. raštas), kuris buvo išsiųstas 2011 m. gruodžio 6 d. registruotu paštu su gavimo patvirtinimu, Taryba pranešė ieškovei apie jos įrašymą į Sprendimo 2010/413 II priede, pakeistame Sprendimu 2011/783, ir Reglamento Nr. 961/2010 VIII priede, pakeistame Įgyvendinimo reglamentu Nr. 1245/2011, išvardytų asmenų ir subjektų sąrašą. Šis raštas Tarybai buvo grąžintas su Irano pašto paslaugų tarnybų užrašyta pastaba „Išsikraustė“.
- 10 2012 m. vasario 13 d. ieškovė Bendrajame Teisme pareiškė ieškinį, kuriuo prašė panaikinti Sprendimą 2011/783 tiek, kiek jis su ja susijęs, nes, be kita ko, Taryba padarė akivaizdžią klaidą vertindama faktus, kuriais pagrįstas minėtas sprendimas jos atžvilgiu. Šis ieškinys buvo įregistruotas bylų registre ir jam suteiktas numeris T-63/12.
- 11 Reglamentas Nr. 961/2010 buvo panaikintas 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamentu (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 88, p. 1), jo 23 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad išaldomos šio reglamento IX priede išvardytų asmenų, subjektų ir įstaigų lėšos ir ekonominiai ištekliai. Taryba įtraukė ieškovės pavadinimą į šį sąrašą remdamasi tais pačiais motyvais kaip ir nurodytieji Sprendime 2011/783 ir Įgyvendinimo reglamente Nr. 1245/2011 (žr. šio sprendimo 7 punktą).
- 12 2012 m. spalio 26 d. Sprendimu *Oil Turbo Compressor / Taryba* (T-63/12, Rink., EU:T:2012:579) Bendrasis Teismas patenkinio ieškovės ieškinį dėl Sprendimo 2011/783, kiek jis susijęs su ieškove, panaikinimo.
- 13 2012 m. gruodžio 11 d. Taryba Oficialiajame leidinyje paskelbė pranešimą asmenims ir subjektams, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, numatytos Sprendime 2010/413 ir Reglamente Nr. 267/2012 (OL C 380, 2011, p. 7, toliau – 2012 m. gruodžio 11 d. pranešimas). Šiame pranešime buvo atkreiptas Sprendimo 2010/413 II priede ir Reglamento Nr. 267/2012 IX priede nurodytų asmenų ir subjektų dėmesys į galimybę pateikti Tarybai prašymą persvarstyti sprendimą įtraukti juos į minėtus priedus, kartu pateikiant įrodymų.
- 14 2013 m. sausio 21 d. laišku ieškovė priminė šio sprendimo 12 punkte minėtą Sprendimą *Oil Turbo Compressor / Taryba* (EU:T:2012:579), pažymėjo, kad jos pavadinimas dar neišbrauktas nei iš Sprendimo 2010/413 II priedo, nei iš Reglamento Nr. 267/2012 IX priedo ir paprašė Tarybos nurodyti priežastis, dėl kurių nevykdomas minėtas sprendimas.
- 15 2013 m. vasario 6 d. ir balandžio 29 d. laiškais ieškovė iš esmės paprašė Tarybos įvykdyti šio sprendimo 12 punkte minimą Sprendimą *Oil Turbo Compressor / Taryba* (EU:T:2012:579).
- 16 2013 m. lapkričio 26 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1203/2013, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas Nr. 267/2012 (OL L 316, p. 1), ieškovės pavadinimas buvo išbrauktas iš Reglamento Nr. 267/2012 IX priede pateikto sąrašo.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 17 2013 m. spalio 15 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje gautas šis ieškovės ieškinys.
- 18 Tą pačią dieną Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu atskiru dokumentu ieškovė paprašė nagrinėti šią bylą taikant pagreitintą procedūrą pagal 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76a straipsnį.
- 19 Taikydamas 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytą procedūros organizavimo priemonę, apie kurią šalims pranešta 2013 m. lapkričio 28 d., Bendrasis Teismas paklausė šalių, ar Taryba tiesiogiai arba paskelbusi pranešimą Oficialiajame leidinyje informavo ieškovę apie savo

sprendimą įtraukti jos pavadinimą į, pirma, vieninteliame Įgyvendinimo reglamento Nr. 1245/2011 priede pateiktą sąrašą ir, antra, į Reglamento Nr. 267/2012 IX priede pateiktą sąrašą, ir, jeigu taip, kada. Šalys į šį klausimą atsakė per nustatytą terminą.

- 20 2013 m. lapkričio 29 d. Taryba Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė atsiliepimą į ieškinį, kuriuo tuo atveju, jei nebūtų patenkintas jos reikalavimas atmesti ieškinį, prašė pripažinti, kad nereikia priimti sprendimo, nes ieškovės pavadinimas buvo pašalintas iš Reglamento Nr. 267/2012 X priede pateikto sąrašo Įgyvendinimo reglamentu Nr. 1203/2013 (žr. šio sprendimo 16 punktą).
- 21 2013 m. gruodžio 12 d. sprendimu Bendrasis Teismas (antroji kolegija) nusprendė atmesti prašymą nagrinėti bylą taikant pagreitintą procedūrą.
- 22 2014 m. kovo 25 d. ieškovė pateikė Bendrojo Teismo kanceliarijai dubliką, kuriuo išplėtė savo reikalavimus. Bendrasis Teismas šį dokumentą užregistravo ir atidėjo sprendimą dėl jo priimtinumą.
- 23 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (antroji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.
- 24 Taikydamas 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytą procedūros organizavimo priemonę, apie kurią šalims pranešta 2015 m. sausio 30 d., Bendrasis Teismas raštu pateikė šalims klausimą, į kurį paprašė atsakyti per posėdį. Klausimas buvo susijęs su 2014 m. vasario 20 d. Nutartimi *Jannatian / Taryba* (T-187/13, EU:T:2014:134) ir jos reikšme nagrinėjamai bylai.
- 25 Iš pradžių posėdis buvo numatytas 2015 m. vasario 4 d., tačiau ieškovės prašymu jis buvo atidėtas iki 2015 m. kovo 11 d.
- 26 Per 2015 m. kovo 11 d. posėdį buvo išklausti šalių paaiškinimai žodžiu ir atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.
- 27 Per posėdį atsakydama į šio sprendimo 24 punkte nurodytą klausimą Taryba rėmėsi 2012 m. gruodžio 11 d. pranešimu ir Bendrojo Teismo prašymu pateikė jo kopiją. Ieškovei neprieštaraujant, šis dokumentas buvo pridėtas prie bylos medžiagos. Ieškovė dėl šio dokumento pateikė pastabas, jos buvo įrašytos į teismo posėdžio protokolą.
- 28 Ieškinyje ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti Įgyvendinimo reglamentą Nr. 1245/2011 ir Reglamentą Nr. 267/2012 (toliau kartu – ginčijami aktai) tiek, kiek šie aktai su ja susiję,
 - priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 29 Dublike ieškovė, be kita ko, Bendrojo Teismo prašo priteisti iš Tarybos 90 528 392,56 EUR žalai atlyginti.
- 30 Atsiliepime į ieškinį Taryba Bendrojo Teismo prašo:
- visų pirma atmesti ieškinį ir priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas,
 - atmetus pirmąjį reikalavimą – pripažinti, kad nereikia priimti sprendimo.
- 31 Be to, atsakydama į ieškovės dublike suformuluotą reikalavimą priteisti žalos atlyginimą, triplike Taryba Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti prašymą priteisti žalos atlyginimą kaip akivaizdžiai nepriimtina arba nepagrįsta,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl prašymų panaikinti

- 32 Ieškovė savo ieškinį dėl panaikinimo grindžia trimis pagrindais. Pirmasis susijęs su akivaizdžiai klaidingu faktų, kuriais pagrįsti ginčijami aktai, vertinimu, antrasis – su proporcingumo principo pažeidimu ir trečiasis – su teisės būti išklausytam, pareigos motyvuoti, teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisinę gynybos priemonę pažeidimu.
- 33 Formaliai nepareiškusi nepriimtinumą grindžiamo prieštaravimo pagal 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 114 straipsnį, Taryba visų pirma teigia, kad prašymai dėl panaikinimo pateikti praleidus terminą, todėl yra nepriimtini. Papildomai ji laikosi pozicijos, kad ieškovė buvo išbraukta iš Reglamento Nr. 267/2012 IX priede pateikto sąrašo Įgyvendinimo reglamentu Nr. 1203/2013, tad bet kuriuo atveju nebereikia priimti sprendimo.
- 34 Pirmiausia nagrinėtina, ar prašymai dėl panaikinimo priimtini atsižvelgiant į ieškinio pareiškimo terminą.
- 35 Šiuo klausimu Taryba teigia, pirma, kad apie Įgyvendinimo reglamentą Nr. 1245/2011 bandė pranešti ieškovei 2011 m. gruodžio 5 d. raštu, kurį jai grąžino Irano pašto paslaugų tarnybos. Kadangi nebuvo galimybės pranešti individualiai, ieškinio pareiškimo terminas turėjo būti pradėtas skaičiuoti nuo 2011 m. gruodžio 2 d. pranešimo paskelbimo. Antra, dėl Reglamento Nr. 267/2012 Taryba per posėdį pažymėjo, kad ieškinio pareiškimo terminas turėjo būti pradėtas skaičiuoti nuo 2012 m. gruodžio 11 d. pranešimo paskelbimo arba, kaip ji tvirtina savo rašytinėse pastabose, bent jau nuo dienos, kurią ieškovė sužinojo apie tai, kad priimtas šis reglamentas ir apie jo turinį, t. y. vėliausiai 2013 m. sausio 21 d.
- 36 Ieškovė ginčija šiuos Tarybos argumentus ir iš esmės tvirtina, kad dėl to, jog apie ginčijamus aktus nebuvo pranešta individualiai, ieškinio pareiškimo terminas neturėjo būti pradėtas skaičiuoti. Konkrečiau kalbant, pirma, dėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 1245/2011 pažymėtina, kad Taryba negali remtis tuo, jog Irano pašto paslaugų tarnybos grąžino 2011 m. gruodžio 5 d. raštą, nes minėta institucija privalėjo įsitikinti, ar jos laišakai gauti. Antra, dėl Reglamento Nr. 267/2012 ieškovė iš esmės teigia, kad Taryba turėjo pasistengti apie jį pranešti tiesiogiai arba bent jau jos advokatui ir kad bet kuriuo atveju ieškinio pareiškimo terminas negalėjo būti pradėtas skaičiuoti nuo 2012 m. gruodžio 11 d. pranešimo. Be to, kadangi ji pagrįstai galėjo tikėtis, kad priėmus šio sprendimo 12 punkte nurodytą Sprendimą *Oil Turbo Compressor / Taryba* (EU:T:2012:579) Taryba išbrauks jos pavadinimą iš Reglamento Nr. 961/2010 VIII priede ir Reglamento Nr. 267/2012 IX priede pateikiamų sąrašų, nes įtraukta ji buvo pagrindžiant tais pačiais motyvais, kaip ir nurodytieji Sprendime 2011/783, kuris minėtu Bendrojo Teismo sprendimu jos atžvilgiu buvo panaikintas, ieškovė mano, kad teisės pareikšti šį ieškinį praradimas dėl praleisto termino prieštarauja teisėto administravimo principui. Be to, ieškovė priduria, kad Taryba neatsakė į jos 2013 m. sausio 21 d., vasario 6 d. ir balandžio 29 d. laiškus, nors privalėjo ją išklausti ir prireikus nurodyti galimas teisinės gynybos priemones.
- 37 Pirmiausia primintina, kad pagal SESV 263 straipsnio šestą pastraipą „šiam straipsnyje numatyti ieškiniai pateikiami per du mėnesius nuo to akto paskelbimo arba nuo pranešimo apie jį ieškovui dienos arba, jei to nebuvo padaryta, nuo tos dienos, kai ieškovas apie jį sužinojo“.
- 38 Remiantis teismų praktika, pagal veiksmingos teisminės gynybos principą Sąjungos institucija, kuri nustato asmeniui ar subjektui taikomas individualias ribojamąsias priemones, būtent jas nustatydama arba bent jau netrukus po to, kai jas nustato, turi nurodyti motyvus, kuriais pagrįstos šios priemonės,

kad šie asmenys ar subjektai galėtų pasinaudoti teise pareikšti ieškinį (2013 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Bank Melli Iran / Taryba*, T-35/10 ir T-7/11, Rink., EU:T:2013:397, 56 punktą; taip pat šiuo klausimu žr. 2011 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Bank Melli Iran / Taryba*, C-548/09 P, Rink., EU:C:2011:735, 47 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

- 39 Ši situacija susidarė dėl ypatingo ginčijamų aktų pobūdžio: šie aktai tuo pačiu metu yra ir visuotinai taikomi, kiek jais draudžiama tam tikriems bendrai ir abstrakčiai apibrėžtiems adresatams, be kita ko, suteikti lėšų ir ekonominių išteklių asmenims ir subjektams, kurių pavardės nurodytos šių aktų prieduose, ir yra individualūs sprendimai dėl šių asmenų ir subjektų (žr. 2013 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Gbagbo ir kt. / Taryba*, C-478/11 P–C-482/11 P, Rink., EU:C:2013:258, 56 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 40 Nagrinėjamoje byloje šis principas įgyvendinamas Reglamento Nr. 961/2010 36 straipsnio 3 dalyje ir Reglamento Nr. 267/2012 46 straipsnio 3 dalyje, kuriose numatyta, kad Taryba tiesiogiai, jei adresas žinomas, arba viešai paskelbdama pranešimą atitinkamam asmeniui ar subjektui praneša savo sprendimą, įskaitant įtraukimo į sąrašą motyvus, ir suteikia tokiam asmeniui ar subjektui galimybę pateikti pastabų.
- 41 Darytina išvada: jeigu tokie aktai, kaip ginčijamieji, įsigalioja po to, kai yra paskelbiami, ieškinio dėl šių aktų panaikinimo pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą pareiškimo terminas kiekvieno iš minėtų asmenų atžvilgiu pradedamas skaičiuoti nuo pranešimo šiems asmenims dienos (šio sprendimo 39 punkte minėto Sprendimo *Gbagbo ir kt. / Taryba*, EU:C:2013:258, 59 punktą).
- 42 Taigi šis terminas pradedamas skaičiuoti arba nuo individualaus pranešimo suinteresuotajam asmeniui apie šį aktą dienos, jei žinomas jo adresas, arba, priešingu atveju, nuo pranešimo paskelbimo Oficialiajame leidinyje (2014 m. liepos 16 d. Sprendimo *Hassan / Taryba*, T-572/11, Rink., EU:T:2014:682, 33 punktą; šiuo klausimu taip pat žr. šio sprendimo 39 punkte minėto Sprendimo *Gbagbo ir kt. / Taryba*, EU:C:2013:258, 59–62 punktus).
- 43 Šiuo klausimu, viena vertus, reikia pridurti, kad Taryba nėra laisva savavališkai pasirinkti pranešimo apie savo sprendimus suinteresuotiesiems asmenims būdą. Iš tiesų pagal teismų praktiką šio sprendimo 40 punkte minėtos nuostatos aiškintinos taip, kad jeigu Tarybai žinomas asmens, kuriam taikomos ribojamosios priemonės, adresas, tačiau ji apie tokias priemones nustatančius aktus nepraneša jiems tiesiogiai, terminas, kurio turi laikytis šis asmuo, kad užginčytų šiuos aktus Bendrajame Teisme, nepradedamas skaičiuoti. Todėl tik jeigu neįmanoma tiesiogiai suinteresuotajam asmeniui pranešti apie aktą, kuriuo jam nustatytos arba toliau taikomos ribojamosios priemonės, šis terminas pradedamas skaičiuoti paskelbus pranešimą Oficialiajame leidinyje (pagal analogiją žr. 2014 m. lapkričio 5 d. Sprendimo *Mayaleh / Taryba*, T-307/12 ir T-408/13, Rink., EU:T:2014:926, 60 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką; taip pat šiuo klausimu pagal analogiją žr. šio sprendimo 39 punkte minėto Sprendimo *Gbagbo ir kt. / Taryba*, EU:C:2013:258, 61 ir 62 punktus).
- 44 Kita vertus, pagal teismų praktiką Taryba gali laikyti, kad neįmanoma tiesiogiai fiziniam arba juridiniam asmeniui arba subjektui pranešti apie aktą, kuriuo nustatomos su juo susijusios ribojamosios priemonės, jeigu šio asmens arba subjekto adresas nėra viešai žinomas ar nebuvo jai pateiktas arba jeigu Tarybai, nepaisant taip rūpestingai, kaip reikalaujama, įdėtų jos pastangų nusiųsti pranešimą, nepavyksta tokio pranešimo nusiųsti jai žinomu adresu (šio sprendimo 43 punkte minėto Sprendimo *Mayaleh / Taryba*, EU:T:2014:926, 61 punktą).
- 45 Atsižvelgiant būtent į šią teismų praktiką pirmiausia reikia nagrinėti, ar priimtini šie prašymai dėl panaikinimo.

- 46 Pirma, dėl prašymo panaikinti Įgyvendinimo reglamentą Nr. 1245/2011 tiek, kiek jis susijęs su ieškove, priimtino pažymėtina, kad, viena vertus, neginčijama, kad apie šį reglamentą buvo pranešta Oficialiajame leidinyje paskelbtu 2011 m. gruodžio 2 d. pranešimu asmenims ir subjektams, kuriems taikomos ribojamosios priemonės.
- 47 Kita vertus, konstatuotina, kad Taryba 2011 m. gruodžio 6 d. išsiuntė ieškovei 2011 m. gruodžio 5 d. raštą su gavimo patvirtinimu, siekdama, be kita ko, informuoti ieškovę apie jos įtraukimą į Įgyvendinimo reglamento Nr. 1245/2011 vienintelį priedą. Neginčijama, kad šis raštas buvo grąžintas Tarybai su Irano pašto paslaugų tarnybų pastaba „Išsikraustė“.
- 48 Tad atrodo, kad, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 44 punkte nurodytą teismų praktiką, Taryba neturėjo galimybės pranešti individualiai, o ši situacija analogiška tai, kai Tarybai nežinomas ieškovės adresas. Priešingai, nei per posėdį tvirtino ieškovė, ši išvada darytina neatsižvelgiant į tai, ar adresas buvo teisingas.
- 49 Iš tiesų 2011 m. gruodžio 5 d. raštą Taryba pasirūpino išsiųsti ieškovei registruotu laišku su gavimo patvirtinimu. Pažymėtina, kad šis įprastas pašto siuntimo būdas yra žinomas Irano tarnyboms, atsakingoms už pašto siuntų pristatymą (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 20 d. Nutarties *Shahid Beheshti University / Taryba*, T-120/12, EU:T:2012:610, 49 punktą). Be to, tai yra tinkamas būdas pranešti individualiai, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 42 ir 43 punktuose nurodytą teismų praktiką, nes pagal minėtą praktiką pranešimas registruotu laišku su pasirašytinu gavimo patvirtinimu leidžia patikimai nustatyti dieną, nuo kurios turi būti skaičiuojamas ieškinio pareiškimo terminas (šiuo klausimu žr. 1984 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Ferriera Vittoria / Komisija*, 224/83, Rink., EU:C:1984:208, 9 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 50 Taigi darytina išvada, kad Taryba, kuri Irane turi tik ribotas galimybes ieškoti visų asmenų ir subjektų, kuriems taikoma ribojamųjų priemonių sistema, asmeninių adresų (pagal analogiją žr. šio sprendimo 42 punkte minėto Sprendimo *Hassan / Taryba*, EU:T:2014:682, 58 punktą), įrodė elgusis taip rūpestingai, kaip reikalaujama, vykdydama savo pareigą pranešti ieškovei apie jai nustatytas ribojamąsias priemones.
- 51 Darytina išvada, kad, atsižvelgiant į šio sprendimo 44 punkte nurodytą teismų praktiką, ir priešingai, nei tvirtina ieškovė, Taryba pagrįstai galėjo kliautis Irano pašto paslaugų tarnybų pateikta informacija, kad ieškovė išsikraustė, ir jai nereikėjo pakartotinai bandyti pranešti paštu ar kitomis priemonėmis.
- 52 Konkrečiai kalbant, priešingai ieškovės per posėdį nurodytiems argumentams, reikia pridurti, kad po to, kai buvo grąžintas 2011 m. gruodžio 5 d. raštas, Taryba neprivalėjo jai pranešti apie Įgyvendinimo reglamentą Nr. 1245/2011 faksu ar elektroniniu paštu. Iš tiesų ieškovė nepateikė jokių įrodymų, kad Taryba turėjo jos fakso numerį ar elektroninio pašto adresą. Priešingai, ji tik teigė, kad šiuos duomenis buvo galima rasti internete, nors nepateikė jokių tai patvirtinančių įrodymų.
- 53 Šiomis aplinkybėmis ieškinio dėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 1245/2011 pareiškimo terminas turėjo būti pradėtas skaičiuoti nuo 2011 m. gruodžio 2 d. pranešimo paskelbimo dienos.
- 54 Šią išvadą patvirtina ir tai, kad byloje, kurioje buvo priimtas šio sprendimo 12 punkte minėtas Sprendimas *Oil Turbo Compressor / Taryba*, (EU:T:2012:579), ieškovė per nustatytą terminą pareiškė ieškinį dėl Sprendimo 2011/783 panaikinimo. Šis sprendimas, priimtas tą pačią dieną kaip ir Įgyvendinimo reglamentas Nr. 1245/2011, ieškovės atžvilgiu buvo pagrįstas tais pačiais įtraukimo motyvais kaip ir šis reglamentas ir apie jį taip pat buvo pranešta 2011 m. gruodžio 2 d. pranešimu.
- 55 Todėl 2013 m. spalio 15 d. pateiktas prašymas iš dalies panaikinti Įgyvendinimo reglamentą Nr. 1245/2011 yra nepriimtinas, nes buvo pateiktas praleidus terminą.

- 56 Antra, dėl prašymo panaikinti Reglamentą Nr. 267/2012 tiek, kiek jis susijęs su ieškove, priimtino pasakytina, kad neginčijama, jog, kaip Taryba patikslino atsakyme į klausimą, kurį Bendrasis Teismas pateikė taikydamas procedūros organizavimo priemones, apie šį reglamentą, kuris buvo paskelbtas Oficialiojo leidinio L serijoje, nebuvo pranešta ieškovei, ir tuo metu, kai buvo priimtas, t. y. 2012 m. kovo 23 d., jis nebuvo paminėtas Oficialiajame leidinyje paskelbtame pranešime asmenims ir subjektams, kuriems taikomos jame numatytos ribojamosios priemonės.
- 57 Tačiau taip pat neginčijama, kad 2012 m. gruodžio 11 d. Taryba Oficialiajame leidinyje paskelbė pranešimą asmenims ir subjektams, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, numatytos, be kita ko, Reglamente Nr. 267/2012. Taigi terminas ieškovei pareikšti ieškinį turėjo būti pradėtas skaičiuoti nuo šio pranešimo, kuriuo minėti asmenys ir subjektai informuojami apie galimybę kreiptis į Tarybą su prašymu persvarstyti sprendimą, kuriuo jie buvo įtraukti į, be kita ko, šio reglamento IX priede pateikiamą sąrašą, paskelbimo (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 24 punkte minėtos Nutarties *Jannatian / Taryba*, EU:T:2014:134, 22 punktą).
- 58 Šios išvados nepaneigia nei tai, kad, kaip nurodė ieškovė, Taryba nesiėmė jokių veiksmų pranešti apie Reglamentą Nr. 267/2012 ieškovei ar jos advokatui, nei tai, kad, kaip taip pat nurodė ieškovė, 2012 m. gruodžio 11 d. pranešime visiškai neminimos galimos teisinės gynybos priemonės ir terminas ginčyti ieškovės įtraukimo į minėto reglamento IX priedą teisėtumą.
- 59 Pirma, kalbant apie tai, kad apie Reglamentą Nr. 267/2012 nebuvo pranešta, visų pirma primintina, jog šio sprendimo 47–52 punktuose nuspręsta, jog po to, kai buvo grąžintas 2011 m. gruodžio 5 d. raštas, Taryba pagrįstai galėjo kliautis Irano pašto paslaugų tarnybų pateikta informacija, kad ieškovė išsikraustė, ir nebeprivalėjo pakartotinai siųsti pranešimo paštu tuo pačiu adresu, faksu ar elektroniniu paštu.
- 60 Taigi darytina išvada, kad praėjus keturiems mėnesiams nuo Reglamento Nr. 267/2012 priėmimo dienos (2012 m. kovo 23 d.) Taryba juo labiau neprivalėjo pranešti apie šį reglamentą adresu, kurį pagrįstai galėjo laikyti neteisingu. Šiai išvadai neturi reikšmės tai, kad 2011 m. gruodžio 5 d. rašto išsiuntimo lydraštyje nurodytas adresas atitinka nurodytąją ieškovės pateiktose rašytinėse pastabose byloje, kurioje buvo priimtas šio sprendimo 12 punkte minėtas Sprendimas *Oil Turbo Compressor / Taryba*, (EU:T:2012:579); be kita ko, pareiškėja to neteigia.
- 61 Antra, pažymėtina, kad, priešingai, nei per posėdį tvirtino ieškovė, Taryba juo labiau neprivalėjo pranešti apie Reglamentą Nr. 267/2012 ieškovės advokatui.
- 62 Iš tiesų, atsižvelgiant į SESV 263 straipsnio antros pastraipos formuluotę, reikia patikslinti, kad jeigu tam, kad būtų pradėtas skaičiuoti ieškinio pareiškimo terminas, apie aktą turi būti pranešta, šis aktas iš principo turi būti pateiktas asmeniui, kuriam yra skirtas, o ne jam atstovaujantiems advokatams. Pagal teismų praktiką pranešti ieškovo atstovams, vadinasi, pranešti asmeniui, kuriam skirtas pranešimas, tik jeigu tokia pranešimo forma aiškiai numatyta teisės aktuose arba šalių susitarime (žr. 43 punkte minėto Sprendimo *Mayaleh / Taryba*, EU:T:2014:926, 74 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką), o ne vienašališkai nustatyta vienos iš šalių (2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *BVGD / Komisija*, T-104/07 ir T-339/08, EU:T:2013:366, 146 punktas).
- 63 Šioje byloje, be to, kad Reglamente Nr. 267/2012 nėra jokios nuostatos, kurioje būtų numatyta pareiga pranešti apie ribojamąsias priemones atitinkamo asmens ar subjekto atstovui, pažymėtina, jog ieškovė neįrodė, kad buvo sudariusi tokį susitarimą su Taryba, kuriuo remdamasi pastaroji būtų galėjusi arba privalėjusi pranešti apie minėtą reglamentą ieškovės atstovui, kad būtų pradėtas skaičiuoti ieškinio pareiškimo terminas.
- 64 Ieškovė per posėdį rėmėsi 2011 m. gruodžio 28 d. įgaliojimu, kuriuo įgaliojo savo atstovą jai atstovauti visuose procesuose, susijusiuose su jai pritaikytomis ribojamosiomis priemonėmis. Ji patikslino, kad šį įgaliojimą išsiuntė Tarybai paštu 2012 m. vasario 9 d., nors šio laiško nėra byloje, ir kad šį įgaliojimą

taip pat buvo pridėjusi prie savo ieškinio byloje, kurioje buvo priimtas šio sprendimo 12 punkte minėtas Sprendimas *Turbo Compressor / Taryba*, (EU:T:2012:579). Taip pat ji savo argumentus grindė laiškais, kuriuos jos atstovas siuntė Tarybai 2013 m. sausio 21 d., vasario 6 d. ir balandžio 29 d.

- 65 Tačiau nei 2011 m. gruodžio 28 d. įgaliojime, nei prie ieškinio pridėtuose 2013 m. sausio 21 d., vasario 6 d. ir balandžio 29 d. laiškuose neminimas joks susitarimas tarp ieškovės ir Tarybos, pagal kurį pastaroji galėtų pranešti apie Reglamentą Nr. 267/2012 ieškovės atstovui. Priešingai, šiuose dokumentuose pateikiamas vienašališkas ieškovės sprendimas suteikti įgaliojimus savo atstovui užtikrinti jos atstovavimą, kiek tai susiję su jai pritaikytomis ribojamosiomis priemonėmis, ir gauti su tuo susijusius galimus Tarybos pranešimus. Taigi toks vienašališkas sprendimas pagal šio sprendimo 62 punkte nurodytą teismų praktiką yra nepakankamas. Kadangi nebuvo šalių tarpusavio susitarimo, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 62 punkte nurodytą teismų praktiką, vien to, kad Tarybai buvo žinoma apie ieškovės advokato įgaliojimą ir jo adresą, nepakanka pripažinti, kad Taryba privalėjo pranešti advokatui.
- 66 Šiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad vien todėl, kad apie Reglamentą Nr. 267/2012 nebuvo pranešta individualiai ieškovei ir jos advokatui, negalima savaime užkirsti kelią ieškinio pareiškimo terminą skaičiuoti nuo 2012 m. gruodžio 11 d. pranešimo paskelbimo.
- 67 Antra, pažymėtina, kad tai, jog 2012 m. gruodžio 11 d. pranešime, kaip per posėdį pažymėjo ieškovė, visiškai neminima galimybė asmenims ir subjektams, kuriems nustatytos ribojamosios priemonės, pareikšti ieškinį Bendrajame Teisme pagal SESV 275 straipsnio antrą pastraipą ir SESV 263 straipsnio ketvirtą ir šestą pastraipas, nepaneigia išvados, jog paskelbus minėtą pranešimą ieškovei buvo suteikta galimybė susipažinti su savo įtraukimo į Reglamento Nr. 267/2012 IX priedą motyvų turiniu.
- 68 Iš tiesų, viena vertus, iš teismų praktikos matyti, kad jeigu nėra aiškos Sąjungos teisės nuostatos, negalima pripažinti, kad Sąjungos institucijos turi bendrą pareigą informuoti asmenis apie galimas teisinės gynybos priemones ir sąlygas, kuriomis jie gali jomis pasinaudoti (1999 m. kovo 5 d. Nutarties *Guérin automobiles / Komisija*, C-153/98 P, Rink., EU:C:1999:123, 15 punktas ir Nutarties *Guérin automobiles / Komisija*, C-154/98 P, Rink., EU:C:1999:124, 15 punktas; 2000 m. kovo 30 d. Nutarties *Méndez Pinedo / BCE*, T-33/99, Rink. VT, EU:T:2000:94, 36 punktas; taip pat šiuo klausimu žr. 2004 m. gruodžio 7 d. Nutarties *Internationaler Hilfsfonds / Komisija*, C-521/03 P, EU:C:2004:778, 44 punktą).
- 69 Taigi Reglamente Nr. 267/2012 nėra nuostatos, pagal kurią Tarybai būtų nustatyta pareiga skelbiant pranešimą Oficialiajame leidinyje nurodyti galimas teisinės gynybos priemones ir sąlygas, kuriomis jomis galima pasinaudoti. Konkrečiau kalbant, šio reglamento 46 straipsnio 3 dalyje, kurioje kalbama apie pranešimą atitinkamiems asmenims ir subjektams apie ribojamųjų priemonių taikymo motyvus (žr. šio sprendimo 40 punktą), tokia pareiga nenustatyta.
- 70 Kita vertus, bet kuriuo atveju, atsižvelgiant į šio sprendimo 54 punkte išdėstytus argumentus, pažymėtina, kad šioje byloje ieškovė žinojo apie galimas teisinės gynybos priemones ir ieškinio pareiškimo terminą, visų pirma apie galimybę ginčyti jai taikytas ribojamąsias priemones.
- 71 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ieškinio dėl Reglamento Nr. 267/2012 pareiškimo terminas turėjo būti pradėtas skaičiuoti nuo 2012 m. gruodžio 11 d. pranešimo paskelbimo dienos. Todėl 2013 m. spalio 15 d. pateiktas prašymas iš dalies panaikinti minėtą reglamentą yra nepriimtinas, nes pateiktas praleidus terminą.
- 72 Bet kuriuo atveju, net jeigu darytume prielaidą, kad 2012 m. gruodžio 11 d. pranešimo paskelbimo negalima laikyti ieškinio dėl panaikinimo pareiškimo termino pradžios momentu dėl to, kad nebuvo nurodytos teisinės gynybos priemonės, kuriomis ieškovė galėtų pasinaudoti siekdama ginčyti įtraukimą į Reglamento Nr. 267/2012 IX priedą, pridurtina, kad 2013 m. sausio 21 d. Tarybai siųstame laiške ieškovės atstovas pažymėjo, kad, priėmus šio sprendimo 12 punkte minėtą Sprendimą *Oil Turbo*

Compressor / Taryba (EU:T:2012:579), ieškovės pavadinimas dar nebuvo išbrauktas nei iš Sprendimo 2010/413 II priedo, nei iš Reglamento Nr. 267/2012 IX priedo; šiuo klausimu jis nurodė šio reglamento IX priedo 1 B dalies 103 punktą, kuriame buvo įrašytas ieškovės pavadinimas.

- 73 Taigi iš šio sprendimo 72 punkte nurodytos bylos medžiagos darytina išvada, kad ieškovės atstovas, taigi ir pati ieškovė, tiksliai ir aiškiai sužinojo apie pastarosios įtraukimą į Reglamento Nr. 267/2012 IX priedą ir apie šio įtraukimo motyvus vėliausiai 2013 m. sausio 21 d. laiško išsiuntimo dieną. Šiuo klausimu reikia atmesti ieškovės per posėdį pateiktą argumentą, kad tą dieną tik jos atstovas, bet ne ji pati žinojo apie įtraukimą į Reglamento Nr. 267/2012 IX priedą ir įtraukimo motyvus. Iš tiesų reikia pažymėti, kad ieškovė per posėdį taip pat tvirtino, kad net jeigu darytume prielaidą, kad Taryba galėjo kliautis Irano pašto paslaugų tarnybų pateikta informacija, vis dėlto minėta institucija galėjo ir privalėjo apie minėtą reglamentą pranešti jos atstovui. Taigi, ieškovė negali, neprieštaraudama pati sau, tvirtinti, kad pranešimas jos atstovui prilygsta individualiam pranešimui, ir kartu teigti, kad tai, jog ieškovės atstovas nurodė jos įtraukimą į Reglamento Nr. 267/2012 IX priedą, neįrodo, kad ji pati apie tai žinojo.
- 74 Todėl šios bylos aplinkybėmis pakanka konstatuoti, kad net jeigu darytume prielaidą, kad, kaip teigia ieškovė, pranešimo paskelbimo 2012 m. gruodžio 11 d. data negali būti laikoma ieškinio pareiškimo termino pradžia, šis ieškinys vis tiek yra pareikštas praleidus terminą, nes iš bylos medžiagos matyti, jog ieškovė apie tai, kad yra įtraukta į Reglamento Nr. 267/2012 IX priedą sužinojo vėliausiai 2013 m. sausio 21 d.
- 75 Šiuo klausimu taip pat pridurtina, kad lėšų išaldymo srityje tai, kad buvo atsižvelgta į dieną, kai ieškovė sužinojo apie tai, kad jai nustatytos ribojamosios priemonės ir apie šių priemonių nustatymo motyvus, neprieštarauja ieškovės nurodytai teismų praktikai, pagal kurią ieškinio pareiškimo terminas nepradedamas skaičiuoti, jeigu Taryba individualiai nepraneša asmeniui arba subjektui apie aktą, kuriuo jiems nustatomos ribojamosios priemonės, nors žino šio asmens ar subjekto adresą (šiuo klausimu žr. 38 punkte minėto Sprendimo *Bank Melli Iran / Taryba*, EU:T:2013:397, 59 punktą; 2013 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Bank Kargoshaei ir kt. / Taryba*, T-8/11, EU:T:2013:470, 44 punktą; 42 punkte minėto Sprendimo *Hassan / Taryba*, EU:T:2014:682, 38 punktą ir 43 punkte minėto Sprendimo *Mayaleh / Taryba*, EU:T:2014:926, 60 ir 66 punktus), arba jeigu nepraneša nei individualiai, nei paskelbdama pranešimą (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 4 d. Sprendimo *Syrian Lebanese Commercial Bank / Taryba*, T-174/12 et T-80/13, Rink., EU:T:2014:52, 54 punktą ir 2014 m. rugsėjo 23 d. Sprendimo *Mikhailchanka / Taryba*, T-196/11 ir T-542/12, EU:T:2014:801, 57 punktą).
- 76 Iš tiesų šio sprendimo 75 punkte minėtuose sprendimuose Bendrasis Teismas nepriėmė sprendimo nei dėl dienos, kurią suinteresuotajai šaliai tapo žinoma apie nagrinėjamus aktus, nei dėl to, ar į šią dieną gali būti atsižvelgiama, jeigu apie minėtus aktus nebuvo pranešta, nustatant ieškinio pareiškimo termino skaičiavimo pradžią. Be kita ko, nors 39 punkte minėto Sprendimo *Gbagbo ir kt. / Taryba*, (EU:C:2013:258) 62 punkte Teisingumo Teismas nurodė, kad jeigu Taryba neturi galimybės pranešti suinteresuotiesiems asmenims apie ginčijamus aktus tiesiogiai, apie šiuos aktus pranešama Oficialiajame leidinyje skelbiamu pranešimu, ir minėti asmenys negali remtis tuo, kad iš tikrųjų jie apie ginčijamus aktus sužinojo vėliau, reikia pažymėti, kad vis dėlto Teisingumo Teismas nepareiškė savo pozicijos dėl galimo dienos, kurią buvo sužinota apie ginčijamą aktą, jeigu apie jį iš viso nebuvo pranešta, kriterijaus poveikio. Iš tiesų apie byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas, ginčytus aktus buvo pranešta paskelbus pranešimą Oficialiajame leidinyje.
- 77 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ypač į šio sprendimo 71 ir 74 punktuose padarytas išvadas, konstatuotina, kad 2013 m. spalio 15 d. pateiktas prašymas panaikinti Reglamentą Nr. 267/2012 tiek, kiek jis susijęs su ieškove, yra nepriimtinas, nes pateiktas praleidus terminą.
- 78 Šio sprendimo 55 ir 77 punktuose padarytų išvadų nepaneigia kiti ieškovės pateikti argumentai. Pastaroji teigė, kad teisės pareikšti ieškinį dėl panaikinimo praradimas dėl praleisto termino prieštarauja teisėto administravimo principui, nes ji pagrįstai galėjo tikėtis, kad po to, kai buvo priimtas

12 punkte minėtas Sprendimas *Oil Turbo Compressor / Taryba*, (EU:T:2012:579), Taryba išbrauks jos pavadinimą iš Reglamento Nr. 961/2010 VIII priede pateikto sąrašo ir Reglamento Nr. 267/2012 IX priedo ir kad Taryba neatsakė į 2013 m. sausio 21 d., vasario 6 d. ir balandžio 29 d. laiškus, nors privalėjo ją išklausti ir prireikus nurodyti galimas teisinės gynybos priemonės.

- 79 Šiuo klausimu pirmiausia primintina, kad taisyklės, susijusios su ieškinių terminais, yra imperatyvios ir teismas jas turi taikyti taip, kad užtikrintų teisinį saugumą ir subjektų lygybę prieš įstatymą (2007 m. sausio 18 d. Sprendimo *PKK ir KNK / Taryba*, C-229/05 P, Rink., EU:C:2007:32, 101 punktą); taip pat siekiant teisinio saugumo šie terminai yra nuo teisės kreiptis į teismą neatsiejamas apribojimas (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 12 d. Nutarties *Ellinika Nafpigeia ir 2. Hoern / Komisija*, C-616/12 P, EU:C:2013:884, 31 punktą).
- 80 Taigi, jeigu būtų pritarta ieškovės argumentams, kurie grindžiami tuo, kad Taryba tariamai neatsakė į jos 2013 m. sausio 21 d., vasario 6 d. ir balandžio 29 d. laiškus, ir tariamai neteisėtu Tarybos atsisakymu išbraukti ieškovės pavadinimą iš Įgyvendinimo reglamento Nr. 1245/2011 ir Reglamento Nr. 267/2012 IX priedo, tai prieštarautų šiam ieškinio pareiškimo tikslui.
- 81 Taip pat dėl ieškovės kaltinimų Tarybai tariamai neteisėtai atsisakius po to, kai buvo priimtas šio sprendimo 12 punkte minėtas Sprendimas *Oil Turbo Compressor / Taryba*, (EU:T:2012:579), išbraukti jos pavadinimą iš asmenų ir subjektų, kuriems taikomos Iranui nustatytos ribojamosios priemonės, sąrašo, reikia pridurti, kad būtent SESV 265 straipsnyje numatytas ieškinyje dėl neveikimo yra tinkama priemonė konstatuoti neteisėtą institucijos delsimą imtis priemonių teismo sprendimui įvykdyti (2004 m. vasario 19 d. Sprendimo *SIC / Komisija*, T-297/01 ir T-298/01, Rink., EU:T:2004:48, 32 punktą) arba nustatyti, ar, be panaikinto akto pakeitimo kitu aktu, institucija taip pat privalėjo imtis kitų priemonių, susijusių su kitais aktais, kurie nebuvo ginčijami pradiniam ieškinyje dėl panaikinimo (1988 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Asteris ir kt. / Komisija*, 97/86, 99/86, 193/86 ir 215/86, Rink., EU:C:1988:199, 22–24 punktai ir 1996 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Asia Motor France ir kt. / Komisija*, T-387/94, Rink., EU:T:1996:120, 40 punktą).
- 82 Galiausiai reikia patikslinti, kad tariamo atitinkamos institucijos pažeidimo sunkumas arba jo nulemta galimo pagrindinių teisių pažeidimo reikšmė bet kuriuo atveju nesuteikia pagrindo netaikyti aiškiai Sutartyje įtvirtintų priimtumo kriterijų (šiuo klausimu žr. 2001 m. gegužės 10 d. Nutarties *FNAB ir kt. / Taryba*, C-345/00 P, Rink., EU:C:2001:270, 40 punktą).
- 83 Atsižvelgiant į visa tai, kad išdėstyta, reikia atmesti prašymus panaikinti ginčijamus aktus tiek, kiek jie susiję su ieškove, kaip nepriimtinus dėl to, kad jie buvo pateikti praleidus terminą, ir nereikia nagrinėti Tarybos pateikto papildomo prašymo pripažinti, kad nereikia priimti sprendimo.

Dėl reikalavimo atlyginti žalą

- 84 Dublike ieškovė kaip „papildomą ieškinį“ pateikė reikalavimą atlyginti 90 528 392,56 EUR suma įvertintą žalą, patirtą dėl to, kad dėl neteisėtai nustatytų ribojamųjų priemonių ji negalėjo įvykdyti su klientais sudarytų sutarčių ir teko pastariesiems mokėti sutartines netesybas ir kompensacijas. Grįsdama šio reikalavimo priimtumą ieškovė remiasi 1990 m. birželio 26 d. Sprendimu *Sofrimport / Komisija* (C-152/88, Rink., EU:C:1990:259), pagal kurį reikalavimas atlyginti žalą gali būti prijungtas prie prašymo dėl panaikinimo. Ji taip pat tvirtina, kad šio reikalavimo pateikimas dublike pagrįstas proceso ekonomišku, ir, be kita ko, nurodo, kad reikalaujamas žalos atlyginimas susijęs su šios bylos nagrinėjimo dalyku.
- 85 Taryba atsikirdama nurodė, kad dublike suformuluotas reikalavimas atlyginti žalą yra akivaizdžiai nepriimtinas, nes juo pakeičiamas ieškinyje apibrėžtas ginčo dalykas. Be to, atsižvelgiant į tai, kad reikalavimas atlyginti žalą grindžiamas Sprendimo 2011/783 neteisėtumu, Bendrasis Teismas neturi kompetencijos nagrinėti šio klausimo. Bet kuriuo atveju šis reikalavimas nepagrįstas.

- 86 Pagal 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą ieškovas privalo nurodyti ginčo dalyką ir pateikti reikalavimus ieškinyje. Nors to paties reglamento 48 straipsnio 2 dalis tam tikromis aplinkybėmis leidžia pateikti naujus teisinius pagrindus vykstant procesui, ši nuostata negali būti aiškinama kaip leidžianti ieškovui pateikti Bendrajam Teismui naujus reikalavimus ir taip pakeisti bylos dalyką (1992 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Asia Motor France ir kt. / Komisija*, T-28/90, Rink., EU:T:1992:98, 43 punktas ir 2009 m. gegužės 20 d. Sprendimo *VIP Car Solutions / Parlamentas*, T-89/07, Rink., EU:T:2009:163, 110 punktas; taip pat pagal analogiją žr. 1979 m. rugsėjo 25 d. Sprendimo *Komisija / Prancūzija*, 232/78, Rink., EU:C:1979:215, 3 punktą).
- 87 Nagrinėjamoje byloje iš ieškinio neabejotinai matyti, kad juo siekiama tik Įgyvendinimo reglamento Nr. 1245/2011 ir Reglamento Nr. 267/2012 panaikinimo tiek, kiek šie aktai susiję su ieškove. Per posėdį atsakydama į Bendrojo Teismo pateiktą klausimą ieškovė, be kita ko, aiškiai patvirtino, kad ieškinį reikia suprasti būtent taip, ir tai buvo pažymėta teismo posėdžio protokole.
- 88 Šiomis aplinkybėmis, kadangi ieškinio dalykas ieškinyje apibrėžtas kaip prašymas panaikinti Įgyvendinimo reglamentą Nr. 1245/2011 ir Reglamentą Nr. 267/2012, dublike suformuluotas reikalavimas atlyginti žalą, atsižvelgiant į šio sprendimo 86 punkte nurodytą teismų praktiką, yra nepriimtinas.
- 89 Šios išvados nepaneigia ieškovės argumentai.
- 90 Pirma, dėl ieškovės nurodyto šio sprendimo 84 punkte minėto Sprendimo *Sofrimport / Komisija* (EU:C:1990:259) pažymėtina, kad šios bylos aplinkybės skiriasi nuo bylos, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas, aplinkybių, todėl minėtas sprendimas nėra reikšmingas vertinant nagrinėjamo reikalavimo atlyginti žalą priimtinumą. Iš tiesų minėtoje byloje, kaip matyti iš minėto sprendimo 1 punkto, ir reikalavimas dėl panaikinimo, ir reikalavimas atlyginti žalą buvo pateikti ieškinyje.
- 91 Antra, dėl ieškovės nurodytų proceso ekonomiško sumetimų primintina, kad 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytos priimtumo sąlygos yra imperatyvios (šiuo klausimu žr. 2014 m. liepos 17 d. Nutarties *Melkveebedrijf Overenk ir kt. / Komisija*, C-643/13 P, EU:C:2014:2118, 38 punktą ir 2002 m. kovo 21 d. Sprendimo *Joyson / Komisija*, T-231/99, Rink., EU:T:2002:84, 154 punktą), todėl jų negalima palikti šalių nuožiūrai. Taigi, jeigu ieškovei būtų leista Bendrajam Teismui dubliku pateikti naują reikalavimą atlyginti žalą, kurio dalykas skiriasi nuo ieškinio dalyko, nors ieškovė galėjo suformuluoti tokį reikalavimą ieškinyje, tai reikštų, kad ieškovei leidžiama nepaisyti šių imperatyvių priimtumo sąlygų.
- 92 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad reikalavimą atlyginti žalą, ieškovės pirmą kartą suformuluotą dublike, reikia atmesti kaip nepriimtina (šiuo klausimu žr. 2014 m. birželio 11 d. Sprendimo *Syria International Islamic Bank / Taryba*, T-293/12, EU:T:2014:439, 83 punktą).
- 93 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, atmestinas visas ieškinys.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 94 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, reikia iš jos priteisti bylinėjimosi išlaidas, kaip to reikalavo Taryba.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtina.**
- 2. *Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock)* padengia savo ir Europos Sąjungos Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Paskelbta 2015 m. spalio 23 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.